

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, 30 shtator 2019
Nr. Ref.:RK 1434/19

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastin nr. KI91/18

Parashtrues

Njazi Gashi, Lirije Sadikaj, Nazife Hajdini-Ahmetaj dhe Adriana Rexhepi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të
Republikës së Kosovës ARJ.UZV.nr.1/2018 i datës 25 janar 2018**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesit e kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Njazi Gashi, Lirije Sadikaj, Nazife Hajdini-Ahmetaj dhe Adriana Rexhepi me vendbanim në Prishtinë (në tekstin e mëtejshëm: parashtruesit e kërkesës), të cilët përfaqësohen nga Njazi Gashi, respektivisht njëri nga parashtruesit e kërkesës.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës e kontestojnë Aktgjykimin [ARJ.UZV.nr.1/2018] e 25 janarit 2018 të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata Supreme) në lidhje me Aktgjykimin [A.A.nr.244/2017] e 20 tetorit 2017 të Gjykatës së Apelit të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata e Apelit) dhe Aktgjykimin [A.nr.1144/14] e 9 marsit 2017 të Gjykatës Themelore në Prishtinë – Departamentit për Çështje Administrative (në tekstin e mëtejme: Gjykata Themelore).
3. Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme parashtruesit e kërkesës e kanë pranuar më 9 mars 2018.

Objekti i çështjes

4. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme, i cili, sipas pretendimit, shkel të drejtat dhe liritë e tyre të garantuara me nenet 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesioneve] dhe 55 [Kufizimi i të Drejtave dhe Lirive Themelore] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta), në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në paragrafin 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenet 22 [Procedimi i kërkesës] dhe 47 [Kërkesa individuale] të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 [Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës nr. 01/2018 (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 9 korrik 2018, parashtruesit e kërkesës, bashkërisht, dorëzuan kërkesën e tyre në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Me 10 korrik 2018, parashtruesit e kërkesës dorëzuan një autorizim për përfaqësim në Gjykatë përmes së cilit autorizuan Njazi Gashin – njërin nga parashtruesit - që t'i përfaqësojë të gjithë parashtruesit e kërkesës në procedurat para Gjykatës.
8. Më 16 gusht 2018, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Bekim Sejdiu (kryesues), Gresa Caka-Nimani dhe Bajram Latifi.

9. Më 12 tetor 2018, Gjykata njoftoi parashtruesit e kërkesës për regjistrimin e kërkesës dhe iu kërkoj që të dorëzojnë kopje të fletëkthesave për të dëshmuar datën e pranimi të Aktgjykimit të kontestuar të Gjykatës Supreme.
10. Në të njëjtën datë, Gjykata i dërgoi një kopje të kërkesës Gjykatës Supreme dhe Këshillit të Pavarur Mbikëqyrës për Shërbimin Civil të Kosovës (në tekstin e mëtejme: KPMSHCK).
11. Në të njëjtën datë, Gjykata e njoftoi edhe Ministrinë e Shëndetësisë për regjistrimin e kërkesës, në cilësi të palës së interesuar, duke i ofruar mundësinë që të paraqes komente lidhur me kërkesën KI91/18 brenda 15 (pesëmbëdhjetë) ditësh nga dita e pranimi të njoftimit të Gjykatës.
12. Me 18 tetor 2018, parashtruesit e kërkesës e dorëzuan në Gjykatë fletëkthesën e kërkuar ku dëshmohej që përfaqësuesi i parashtruesve të kërkesës e kishte pranuar Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme më 9 mars 2018.
13. Me 30 tetor 2018, Ministria e Shëndetësisë i dorëzoi komentet e saj në Gjykatë.
14. Me 7 nëntor 2018, Gjykata njoftoi parashtruesit e kërkesës për pranimin e komenteve nga Ministria e Shëndetësisë dhe u dërgoi një kopje të tyre.
15. Më 28 qershor 2019, Gjykata kërkoj nga Gjykata Themelore që të dorëzojë në Gjykatë një kopje të të gjithë dosjes së rastit që ndërlidhet me parashtruesit e kërkesës.
16. Më 1 korrik 2019, Gjykata Themelore e dorëzoi kopjen e dosjes së kërkuar në Gjykatë.
17. Më 10 shtator 2019, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin paraprak të Gjyqtarit raportues dhe, njëzëri, i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

Hyrje

18. Parashtruesit e kërkesës kishin aplikuar në një konkurs të shpallur nga Ministria e Shëndetësisë për “Inspektor Shëndetësor”. Ata ishin përzgjedhur si kandidatë të suksesshëm nga Komisioni Rekrutues i Ministrisë së Shëndetësisë dhe për rrjedhojë kishin nënshkruan akt-emërimet përkatëse dhe kishin filluar marrëdhënien e punës me Ministrinë e Shëndetësisë. Kandidatët e pasuksesshëm në atë konkurs fillimisht kishin ushtruar ankesë në Ministrinë e Shëndetësisë; dhe më pas, edhe në KPMSHCK. Ky i fundit i kishte miratuar ankesat e tyre dhe kishte anuluar në tërësi konkursin në fjalë dhe përzgjedhjen e parashtruesve të kërkesës si kandidatë fitues. Kundër vendimeve të KPMSHCK-së, parashtruesit e kërkesës kishin iniciuar konflikt administrativ mbi të cilën padi kishin vendosur gjykatat e rregullta. Gjykata Themelore e kishte refuzuar padinë e tyre si të pabazuar; Gjykata e Apelit e kishte refuzuar ankesën e tyre po ashtu si të pabazuar; dhe, së fundmi, edhe Gjykata Supreme e

kishte refuzuar kërkesën e tyre për rishqyrtim të jashtëzakonshëm si të pabazuar. Nga e gjithë kjo përmbledhje hyrëse e fakteve rezulton që gjykatat e rregullta kanë konsideruar që akt-emërimet e parashtguesve të kërkesës nuk kanë qenë të ligjshme dhe që KPMSHCK ka vendosur drejtë kur ka anuluar rezultatet e konkursit në fjalë. Para Gjykatës Kushtetuese, parashtguesit e kërkesës e kontestojnë vendimmarrjen e gjykatave të rregullta, duke pretenduar se u janë shkelur të drejtat dhe liritë e tyre të garantuara me nenet 31, 49 dhe 55 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ.

Procedurat e rekrutimit dhe ato të ankesave të zhvilluara brenda Ministrisë së Shëndetësisë dhe para KPMSHCK-së

19. Më 12 shtator 2013, Ministria e Shëndetësisë shpalli konkurs për 5 (pesë) pozita të lira të punës me titull: “Inspektor Shëndetësor”.
20. Më 14 nëntor 2013, Komisioni Rekrutues i Ministrisë së Shëndetësisë, i formuar për qëllime të këtij konkursi, paraqiti Raportin Final të Rekomandimit i cili u miratua nga Sekretari i Përgjithshëm i Ministrisë së Shëndetësisë. Pas përfundimit të të gjitha procedurave të rekrutimit, Ministria e Shëndetësisë, respektivisht Udhëheqësi i Personelit, përmes një Njoftimi [pa numër] e shpalli listën përfundimtare të fituesve të këtij konkursi, ku të katër parashtguesit e kësaj kërkesë ishin përzgjedhur si kandidatë të suksesshëm të konkursit në fjalë. Në Njoftimin e lëshuar nga Ministria e Shëndetësisë citohej këshilla juridike sipas së cilës: “*Palët e pakënaqura mund të bëjnë ankesë brenda afatit prej 30 ditësh [...] në Komisionin për Zgjidhjen e Kontesteve dhe të Ankesave në Ministrinë e Shëndetësisë (në tekstin e mëtejme: Komisioni për ZKA).*”
21. Ndërmjet 15 nëntorit 2013 dhe 19 nëntorit 2013, disa kandidatë të pasuksesshëm në konkursin në fjalë, respektivisht, F.V.H., N.K.D., dhe T.J.M., parashtuan ankesat e tyre pranë Komisionit për ZKA.
22. Më 18 dhjetor 2013, Komisioni për ZKA, përmes Vendimit [nr. 05-6834/2] i refuzoi ankesat e kandidatëve të lartpërmendur si të pabazuara dhe la në fuqi vlerësimin e Komisionit Rekrutues të Ministrisë së Shëndetësisë – sipas të cilit parashtguesit e kërkesës ishin përzgjedhur si fitues të konkursit në fjalë.
23. Ndërmjet 19 dhjetorit 2013 dhe 30 dhjetorit 2013, parashtguesit e kërkesës dhe Ministria e Shëndetësisë, në cilësi të punëmarrësit dhe punëdhënësit, nënshkruan akt-emërimet për themelimin e marrëdhënies së punës në cilësinë e “Inspektorit Shëndetësor”. Në të gjitha akt-emërimet për të gjithë parashtguesit e kërkesës si datë e fillimit të marrëdhënies së punës figuronte data 5 janar 2014, ndërkohë që kohëzgjatja dhe lloji i emërimit ishte kontratë “pa afat”.
24. Që nga data 5 janar 2014, parashtguesit e kërkesës kanë filluar punën e tyre si “Inspektor Shëndetësor”.
25. Ndërmjet 16 janarit 2014 dhe 14 shkurtit 2014, kandidatët e pasuksesshëm në konkursin në fjalë [F.V.H.; N.K.D.; dhe T.J.M.] parashtuan ankesa kundër

Vendimit të Komisionit për ZKA, në KPMSHCK. Ata kundërshtuan përzgjedhjen e parashtruesve të kërkesës si fitues dhe kërkuan anulimin e konkursit në fjalë.

26. Ndërmjet 28 shkurtit 2014 dhe 10 marsit 2014, KPMSHCK, duke vepruar në bazë të ankesave të kandidatëve të pasuksesshëm për pozitën “Inspektor Shëndetësor”, nxori Vendimet [nr. A/02/10/2014; A/02/11/2014; A/02/42/2014] përmes së cilëve anuloi të gjithë procedurën e rekrutimit për “Inspektor Shëndetësor”. Arsyet në të cilat bazoheshin vendimet e KPMSHCK-së konsistojnë, në mes tjerash, në atë që: (i) “*vazhdimi i konkursit për pozitën Inspektor Shëndetësor është bërë në kundërshtim me Rregulloren nr. 02/2010 për Procedurat e Rekrutimit në Shërbimin Civil të Kosovës*”; (ii) “*Me rastin e shpalljes së dytë të rekrutimit nga ana e Ministrisë së Shëndetësisë për pozitën Inspektor Shëndetësor (5 pozita) janë ndryshuar kushtet e konkursit, që është në kundërshtim me Rregulloren nr. 02/2010 për Procedurat e Rekrutimit në Shërbimin Civil të Kosovës*”; (iii) Arsytimi i Vendimeve të Komisionit për ZKA nuk i plotësonte kriteret e nevojshme siç parashihet me paragrafin 3 të nenit 86 të Ligjit nr. 02/L-28 për Procedurën Administrative (në tekstin e mëtejshëm: LPA); (iv) “*përpilimi i testit me shkrim nga Komisioni Përzgjedhës nuk është bërë në përputhje me Rregulloren nr. 02/2010 për Procedurat e Rekrutimit në Shërbimin Civil*”. Në fund të këtyre vendimeve thuhej që pala e pakënaqur mund të iniciojë konflikt administrativ brenda 30 ditësh, por që iniciimi i të njëjtës procedurë nuk e ndalon ekzekutimin e vendimeve të KPMSHCK-së. Kjo e fundit e obligoi Sekretarin e Përgjithshëm të Ministrisë së Shëndetësisë që të zbatojë vendimet e KPMSHCK-së brenda 15 ditësh nga dita e pranimi të vendimeve dhe ta mbajë KPMSHCK-në të informuar për ndërmarrjen e veprimeve drejt zbatimit të këtyre vendimeve.
27. Me 22 prill 2014, Ministria e Shëndetësisë, përmes Vendimit [nr. 112/IV/2014] anuloi procedurat e rekrutimit për pozitën “Inspektor Shëndetësor” në përputhje me Vendimet e lartcekura të KPMSHCK-së. Me atë rast, Ministria e Shëndetësisë revokoi akt-emërimet për të emëruarit në këtë konkurs, përkatësisht parashtruesve e kërkesës dhe këtë gjë e bëri, siç thuhet në vet Vendimin e Ministrisë së Shëndetësisë, “*në ekzekutim të vendimeve*” të KPMSHCK-së.
28. Me 29 prill 2014, respektivisht pas revokimit të akt-emërimeve të tyre nga ana e Ministrisë së Shëndetësisë, parashtruesit e kërkesës iu drejtuan kësaj të fundit me kërkesë për anulimin e Vendimit të lartcekur me të cilin iu ishin revokuar akt-emërimet e tyre për “Inspektor Shëndetësor”. Nga shkresat e lëndës rezulton që Ministria e Shëndetësisë nuk iu është përgjigjur kësaj kërkesë të parashtruesve.
29. Me 5 qershor 2014, pasi që Ministria e Shëndetësisë nuk ktheu përgjigje, të gjithë parashtruesit e kërkesës, veç e veç, paraqitën ankesë në KPMSHCK ku edhe kërkuan anulimin e Vendimit [nr. 112/IV/2014] të 22 prillit 2014 të Ministrisë së Shëndetësisë për revokimin e akt-emërimeve të tyre.
30. Ndërmjet 16 qershorit 2014 deri më 20 qershorit 2014, KPMSHCK nxori Vendimet [nr. A/02/237/2014; A/02/238/2014; A/02/240/2014; dhe

A/02/239/2014] përmes së cilave refuzoi, veç e veç, të gjitha ankesat e parashtruesve të kërkesës si të pabazuara. Në arsyetimin e vendimeve të KPMSHCK-së për të gjithë parashtruesit e kërkesës, ndër të tjerash, u theksua se: “[...] Ministria e Shëndetësisë, edhe pse ka qenë në dijeni që procedura për rekrutim është atakuar me ankesë nga kandidatët konkurrent të pakënaqur [F.V.H., N.K.D., dhe T.J.M.] me përzgjedhjen e kandidatëve fitues, me rastin e themelimit të marrëdhënies së punës nuk ka respektuar nenin 80 paragrafi 3 të Ligjit Nr. 03/L-149 për Shërbimin Civil të Republikës së Kosovës, ku qartë është përcaktuar se: “Të gjitha efektet e veprimeve administrative kundër të cilave është paraqitur ankesë ose të cilat janë në shqyrtim nga organet kompetente për zgjidhjen e kontesteve dhe ankesave pezullohen deri në marrjen e vendimit përfundimtarë.” Gjithashtu, në vendimet e KPMSHCK-së, për të gjithë parashtruesit, ishte kishte theksuar se “[...] shkeljet esenciale të dispozitave ligjore nga ana e organit të punësimit [Ministrisë së Shëndetësisë] [...] kanë prodhuar pasoja juridike, kështu që për pasojë ka rrjedhur edhe revokimi i aktit të emërimit [...] i cili është lidhur në mënyrë të jashtëligjshme.” Në fund u theksua se kundër këtyre vendimeve të KPMSHCK-së, pala e pakënaqur mund të iniciojë konflikt administrativ.

Procedurat në gjykatat e rregullta pas inicimi të konfliktit administrativ nga parashtruesit e kërkesës kundër vendimeve të KPMSHCK-së

31. Me 10 korrik 2014, parashtruesit e kërkesës parashtruan padi për konflikt administrativ kundër vendimeve të KPMSHCK-së, në Gjykatën Themelore në Prishtinë në Departamentin për Çështje Administrative, ku kerkuan kthimin e tyre në vendet e punës dhe kompensimin e pagave.
32. Me 9 mars 2017, Gjykata Themelore, përmes Aktgjykimit [A.nr.1144/14] e refuzoi si të pabazuar kërkesëpadinë e parashtruesve të kërkesës, të paraqitur kundër vendimeve të KPMSHCK-së, me të cilat iu ishin revokuar akt-emërimet për “Inspektor Shëndetësor”. Me atë rast, Gjykata Themelore arsyetoi se KPMSHCK e ka vërtetuar drejtë gjendjen faktike me rastin e refuzimit të ankesave të tyre si të pabazuara për faktin se “paditësve [parashtruesve të kërkesës] iu ka rënë baza juridike, përkatësisht është anuluar konkursi i datës 12 shtator 2013, me të cilin është themeluar marrëdhënie pune në Ministrinë e Shëndetësisë dhe mbi këtë bazë, në bazë të vlerësimit të Gjykatës Themelore organi i punësimit – Ministria e Shëndetësisë, drejtë ka vendosur kur ka anuluar akt-emërimet e paditësve [parashtruesve të kërkesës], duke zbatuar kështu vendimet e të paditurës [KPMSHCK-së].”
33. Me 28 prill 2017, parashtruesit e kërkesës paraqitën ankesat e tyre kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore, në Gjykatën e Apelit të Kosovës, për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Aktgjykimi i Gjykatës Themelore të ndryshohet dhe kërkesëpadia e tyre të aprovohet si e bazuar ose i njejtë të prishet dhe lënda t’i kthehet Gjykatës së shkallës së parë për rivendosje.
34. Më 20 tetor 2017, Gjykata e Apelit, përmes Aktgjykimit [A.A.nr.244/2017] e refuzoi si të pabazuar ankesën e parashtruesve të kërkesës dhe e vërtetoi

Aktgjykimin e lartcekur të Gjykatës Themelore. Ndër të tjera, Gjykata e Apelit e arsyetoi vendimmarrjen e saj duke theksuar që: “[...] organi i paditur [KPMSHCK] në bazë të provave të administruara, i ka vërtetuar në mënyrë të plotë faktet vendimtare në baza ligjore, me refuzimin e ankesave të paditësve dhe lënien në fuqi të vendimit të Ministrisë së Shëndetësisë [për anulimin e akt-emërimeve], sepse me rastin e themelimit të marrëdhënies së punës së paditësve [parashtruesve të kërkesës], Ministria si organ punëdhënës, nuk ka respektuar nenin 80 paragrafi 3 të Ligjit për Shërbimin Civil, ku përcaktohet se të gjitha efektet e veprimeve administrative kundër të cilave është paraqitur ankesë ose janë në shqyrtim nga organet kompetente pezullohen deri në marrjen e vendimit përfundimtarë.” Gjithashtu, Gjykata e Apelit kishte theksuar po ashtu se gjykata e shkallës së parë ka vendosur drejtë dhe me bazë të drejtë ligjore lidhur me refuzimin e ankesave të parashtruesve të kërkesës “[...] për shkak se me anulimin e konkursit të organit të paditur – Ministria e Shëndetësisë nga ana e Këshillit [KPMSHCK-së] është zhvlerësuar baza juridike në bazë të cilës paditësit kanë themeluar marrëdhënie pune në Ministrinë e Shëndetësisë, andaj, organi i punësimit drejtë ka vendosur me anulimin e akt emërimeve të paditësve në zbatim të vendimeve të paditurës lidhur me anulimin e akt emërimeve të paditësve në zbatim të vendimeve të paditurës lidhur me anulimin e procedurës së rekrutimit [...]”

35. Me 7 dhjetor 2017, parashtruesit e kërkesës paraqitën kërkesë për rishqyrtim të jashtëzakonshëm në Gjykatën Supreme, me propozim që aktgjykimet e dy gjykatave më të ulëta të ndryshohen dhe të miratohet kërkesëpadia e parashtruesve të kërkesës si tërësisht e bazuar.
36. Më 25 janar 2018, Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit [ARJ. UZVP. nr. 1/2018] e refuzoi si të pabazuar kërkesën e parashtruesve për rishqyrtim të jashtëzakonshëm.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

37. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme janë shkelur të drejtat e tyre të garantuara me nenet 31, 49 dhe 55 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ. Pra, parashtruesit pretendojnë shkelje të së drejtës së tyre për (i) “gjykim të drejtë dhe të paanshëm”; (ii) “të drejtës në punë dhe ushtrim të profesionit” dhe (iii) “kufizimit të të drejtave dhe lirive themelore”.
38. Së pari, lidhur me të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesit e kërkesës pohojnë se aktet administrative japin arsye kontradiktore lidhur me anulimin e konkursit dhe revokimin e akt-emërimeve, gjë që, sipas tyre, bie ndesh me paragrafin 1 të nenit 86 [Mënyrat e Arsyetimit] të LPA-së që ishte në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimeve ku parashihet që: “Arsyetimi duhet të formulohet qartë dhe të përfshijë shpjegimin e bazës ligjore dhe faktike të aktit.” Më tutje, parashtruesit po ashtu theksojnë se në të njëjtin Ligj parashihet se: “Arsyetimi me të dhëna të paqarta, kontradiktore ose të pasakta, është i barasvlershëm me mungesën e arsyetimit.”

39. Në këtë kuptim, theksojnë parashtruesit, duke qenë se kemi të bëjë me arsyetim kontradiktor të vendimeve të kontestuar, veçanërisht të arsyetimit të Gjykatës së Apelit dhe Gjykatës Supreme, *“mbetet ende e paqartë për paditëset [parashtruesit e kërkesës] se cila është arsyeja e anulimit të konkursit dhe revokimit të aktemërimeve të tyre.”* Më tutje ata shtrojnë pyetjen se *“A janë arsyet e cekura në vendimet e KPMSHCK-së nr. A/02/11/2014, A/02/2014 dhe A02/10/2014 në të cilat është bazuar vendimi i MSH-së [Ministritë së Shëndetësisë] për anulim të konkursit dhe akt emërimeve apo janë arsyet e dhëna me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit dhe asaj Supreme dhe vendimin e KPMSHCK-së si shkallë e dytë ndaj ankesës së paditësve.”*
40. Në ndërlidhje me pretendimet për detyrimin e arsyetimit të vendimeve gjyqësore, parashtruesit e kërkesës gjithashtu theksojnë se *“Gjykata Supreme nuk është përgjigjur në asnjë nga pretendimet e palës paditëse [parashtruesve të kërkesës], por është mjaftuar me vetëm një paragraf, ku thotë që pretendimet e paditësve ishin pa ndikim në vendosjen ndryshe të kësaj çështje[...].”* Si rrjedhojë, parashtruesit pretendojnë se ata kanë ngelur *“pa marr sqarimin se mbi cilën bazë ligjore është ndërprerë marrëdhënia e tyre e punës në Ministrinë e Shëndetësisë, ku siç u theksua më lartë vendimet e organit administrativ dhe vendimet e gjykatave kanë arsyetime të ndryshme dhe janë në kontradiktë me njëri tjetrin. Shkeljet eventuale që ka mund t'i bëjë organi administrativ në një procedurë të rekrutimit, ku të punësuarit nuk kanë pasur asnjë ndikim në to, nuk do të duhej të sanksiononte të punësuarit, duke shpirë në ndërprerjen e marrëdhënies së tyre të punës pa asnjë të drejtë.”*
41. Së dyti, lidhur me të drejtën në punë dhe ushtrim të profesionit nenin 49 të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesës pohojnë se ndonëse ata kanë filluar punën si *“Inspektor Shëndetësor”* që nga 5 janari 2014, kur edhe i kanë pranuar akt-emërimet e tyre dhe i kanë kryer detyrat e tyre pa asnjë vërejtje, atyre më pas iu është *“shkëputur një-anshëm”* marrëdhënia e punës. Kjo ndërprerje, sipas pretendimit, e konfirmuar me Aktgjykimin e kontestuar të Gjykatës Supreme ka rezultuar në shkelje të nenit 49 të Kushtetutës meqë ndërprerja e marrëdhënies së punës është bërë në mënyrë të njëanshme dhe pa paralajmërim.
42. Tutje në këtë aspekt, parashtruesit theksojnë se Gjykata Supreme, përmes Aktgjykimit të kontestuar, ka bërë zbatim të gabuar të drejtës materiale pasi që ajo e ka mbështetur vendimin e saj në paragrafin 3 të nenin 80 të Ligjit për Shërbimin Civil, ku thuhet se *“Të gjitha efektet e veprimeve administrative kundër të cilave është paraqitur ankesë ose të cilat janë në shqyrtim nga organet kompetente për zgjidhjen e kontesteve dhe ankesave pezullohet deri në marrjen e vendimit përfundimtar”* – duke qenë se, sipas parashtruesve të kërkesës, Gjykata Supreme *“nuk arsyeton se cila është baza ligjore për ndërprerjen e marrëdhënies së punës në këtë kuptim.”* Është vet Ligji për Shërbimin Civil që ka paraparë shprehimisht rastet se kur mund të ndërpritet marrëdhënia e punës e një shërbyesi civil e në rastin konkret asnjëra nga ato rrethana nuk është përmbushur.

43. Së treti, për sa i takon nenit 55 të Kushtetutës me të cilin rregullohet çështja e kufizimit të të drejtave dhe lirive të njeriut, parashtruesit e kërkesës nuk qartësojnë asnjë pretendim por vetëm pretendojnë se neni në fjalë është shkelur.
44. Në fund, parashtruesit e kërkesës kërkojnë nga Gjykata që të nxjerrë Aktgjykim me të cilin:
- (i) E shpallë kërkesën të pranueshme;
 - (ii) Konstaton se ka shkelje të nenin 31 [E Drejta në Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit], neni 55 [Kufizimin e të Drejtave dhe Lirive të Njeriut], nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës së Kosovës;
 - (iii) Konstaton që ka shkelje të nenit 6 (E Drejta për një Proces të Rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
 - (iv) E shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin [ARJ.UZVP.nr.1/2018] e Gjykatës Supreme; Aktgjykimin [A.A.nr.244/2017] e Gjykatës së Apelit dhe Aktgjykimin [A.nr.1144/14] e Gjykatë Themelore në Prishtinë.

Komentet e Ministrisë së Shëndetësisë

45. Ministria e Shëndetësisë, në cilësinë e palës së interesuar, dorëzoi komente në Gjykatë pas mundësisë që i dha kjo e fundit.
46. Ministria e Shëndetësisë theksoi se pas përfundimit të procedurave të rekrutimit për pesë vende të lira të punës për “Inspektor Shëndetësor”, është shpallur lista përfundimtare e kandidatëve të suksesshëm në të cilën bënë pjesë edhe të katër parashtruesit e kësaj kërkesë. Më pas, ankesat e disa kandidatëve të pakënaqur me rezultatin e konkursit ishin miratuar dhe si rrjedhojë e gjithë procedura e rekrutimit e shpallur me 12 shtator 2013 ishte anuluar. Së bashku me të ishin anuluar edhe të gjitha vendimet që kishin rrjedhur nga ajo procedurë.
47. Më tutje, Ministria e Shëndetësisë thekson se ajo ka zbatuar vendimet e KPMSHCK-së dhe më 18 prill 2014 ajo ka nxjerrë Vendim [Nr. 112/IV/2014], përmes të cilit ka anuluar procedurën e rekrutimit të shpallur me 12 shtator 2013 dhe ka revokuar akt-emërimet për të emëruarit nga ky konkurs ku bëjnë pjesë edhe parashtruesit e kërkesës. Këtë gjë, Ministria e Shëndetësisë thekson ta ketë bërë pasi që vendimet e KPMSHCK-së *“janë vendime të formës së prerë dhe të njëjta duhet të ekzekutohen brenda afatit prej 15 ditësh nga ana e personit përgjegjës [...]”*.
48. Në fund, Ministria e Shëndetësisë thekson se Gjykata Themelore ka refuzuar kërkesëpaditë e parashtruesve të kërkesës ndërkaq që, në mungesë të Aktgjykimit [ARJ.UZVP. nr. 1/2018] të 25 janarit 2018 të Gjykatës Supreme ajo *“nuk ka mundur të komentoj Aktgjykimin në fjalë.”*

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

49. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesa i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore të punës.

50. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

51. Në vazhdim, Gjykata i referohet nenit 48 [Saktësimi i kërkesës] dhe 49 [Afatet] të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 [Kërkesa individuale]

1. “Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik”.

Neni 48 [Saktësimi i kërkesës]

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

Neni 49 [Afatet]

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor.”

52. Sa i përket përmbushjes së këtyre kriterëve, Gjykata konstaton se parashtruesit e kërkesës janë palë të autorizuar të cilët kontestojnë akt të një autoriteti publik, respektivisht Aktgjykimin [ARJ.UZV.nr.1/2018] e 25 janarit 2018 të Gjykatës Supreme, pas shterimit të të gjitha mjeteve juridike. Lidhur me të drejtat e tyre të garantuara me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe nenin 49 të Kushtetutës. Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës i kanë sqaruar pretendimet e tyre për ato të drejta dhe liritë që ata pretendojnë se u janë shkelur përmes vendimeve gjyqësore, në pajtim me kushtet që kërkojnë nga neni 48 i Ligjit. Ata gjithashtu, e kanë dorëzuar kërkesën në pajtim me afatin e përcaktuar në nenin 49 të Ligjit.

53. Ndërkaq, për sa i përket pretendimit të parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 55 të Kushtetutës ku rregullohet çështja e kufizimit të të drejtave dhe lirive themelore të njeriut, Gjykata vëren se parashtruesit e kërkesës nuk kanë paraqitur asnjë argument se si kjo dispozitë kushtetuese është shkelur nga autoritetet publike. Ata thjeshtë e kanë cekur këtë nen dhe kanë kërkuar nga Gjykata që të gjejë shkelje të këtij neni.
54. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton që vetëm citimi i një neni të Kushtetutës nuk mund të konsiderohet si përmbushje e detyrimit ligjor që rrjedh nga neni 48 i Ligjit në lidhje me pikën (d) të paragrafit (1) të rregullit 39 të Rregullores së punës ku kërkohet nga parashtruesit e kërkesës të qartësojnë *“saktësisht dhe në mënyrë adekuate [...] pretendimet për shkelje të të drejtave apo dispozitave kushtetuese.”* Andaj dhe rrjedhimisht, në linjë me praktikën gjyqësore të kësaj Gjykate, kjo e fundit, pretendimin e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 55 të Kushtetutës nuk do e trajtojë më tutje duke qenë se parashtruesit e kërkesës nuk kanë qartësuar saktësisht pretendimin e tyre për shkeljen e kësaj dispozite kushtetuese (shih, në këtë aspekt, Aktvendimin për papranueshmëri të Gjykatës Kushtetuese në rastin KIO2/18, parashtrues *Qeveria e Republikës së Kosovës [Ministria e Mjedisit dhe Planifikimit Hapësinorë]*, paragrafët 40-41).
55. Më tutje, lidhur me pretendimet për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe ato për shkelje të nenit 49 të Kushtetutës, Gjykata duhet të shqyrtojë gjithashtu nëse parashtruesit e kërkesës i kanë përmbushur kriteret e tjera të pranueshmërisë të përcaktuara me rregullin 39 (2) të Rregullores, që përcakton:
- “(2) Gjykata mund ta konsiderojë kërkesën të papranueshme, nëse kërkesa është qartazi e pabazuar, sepse parashtruesi nuk dëshmon dhe mbështetë në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”*
56. Lidhur me këto procedura të zhvilluara para gjykatave të rregullta, parashtruesit e kërkesës, në thelb, ankohen se në rastin e tyre:
- (i) Gjykata Supreme dhe ajo e Apelit i kanë shkelur atyre të drejtën e garantuar me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, për sa i përket detyrimit për arsyetim të vendimeve gjyqësore, duke mos ofruar arsyetim të mjaftueshëm e që ka rezultuar, sipas pretendimit, në ngeljen akoma të paqartë të faktit se përse është anuluar konkursi në fjalë; dhe
 - (ii) gjykatat e rregullta i kanë shkelur të drejtën e garantuar me nenin 49 të Kushtetutës duke lejuar shkëputjen e njëanshme të marrëdhënies së punës të formuar në mes tyre dhe Ministrisë së Shëndetësisë përmes akt-emërimeve përkatëse.

Lidhur me shkeljen e pretenduar të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ për sa i përket arsyetimit të vendimeve gjyqësore

57. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejt dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së, ku ata kryesisht theksojnë se Gjykata Supreme dhe e Apelit nuk i ka arsyetuar

mjaftueshem vendimet e tyre dhe për rrjedhojë ata akoma nuk e dinë arsyen e anulimit të konkursit në fjalë. Kjo gjë, sipas pretendimit, ka shkelur të drejtën e tyre për vendim të arsyetuar gjyqësor. Ata po ashtu theksojnë se Gjykata Supreme nuk ka qartësuar bazën ligjore për ndërprerjen e marrëdhënies së punës.

58. Në dritë të këtyre pretendimeve, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit ua kishte refuzuar ankesën e tyre të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës Themelore dhe më pas Gjykata Supreme ua kishte refuzuar kërkesën për rishqyrtim të jashtëzakonshëm të paraqitur kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit. Sipas kësaj Gjykate, të dyja gjykatat e rregullta, respektivisht Gjykata Supreme dhe ajo e Apelit i kanë përmbushur detyrimet e tyre kushtetuese dhe ligjore për të ofruar një arsyetim të mjaftueshëm ligjor ashtu siç kërkohet me nenin 31 të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ si dhe në përputhje me praktikën gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: GJEDNJ) dhe praktikën gjyqësore të vet kësaj Gjykate. Të dyja këto gjykata të rregullta arsyetimin e të cilit parashtruesit e kërkesës e kontestojnë për pamjaftueshmëri ishin përgjigjur në mënyrë të qartë se përse kanë konfirmuar Vendimet e KPMSHCK-së për anulim të konkursit në fjalë. Andaj, edhe kjo Gjykatë konsideron se nuk qëndron pretendimi i parashtrueseve të kërkesës se ata akoma nuk e kanë të qartë se “përse është anuluar konkursi”.
59. Më konkretisht, Gjykata vëren se Gjykata e Apelit, lidhur me arsyen e anulimit të konkursit kishte theksuar se “[...] me anulimin e konkursit të organit të paditur – Ministria e Shëndetësisë nga ana e Këshillit [KPMSHCK-së] është zhvlerësuar baza juridike në bazë të cilës paditësit kanë themeluar marrëdhënie pune në Ministrinë e Shëndetësisë, andaj, organi i punësimit drejtë ka vendosur me anulimin e akt emërimeve të paditësve në zbatim të vendimeve të paditurës lidhur me anulimin e akt emërimeve të paditësve në zbatim të vendimeve të paditurës lidhur me anulimin e procedurës së rekrutimit[...].”
60. Më tutje, edhe Gjykata Supreme e kishte arsyetuar vërtetimin e Aktgjykimit të Gjykatës së Apelit dhe rrjedhimisht e kishte konfirmuar atë plotësisht duke dhënë arsyetim edhe për aplikimin e ligjit material e edhe për ligjshmërinë e anulimit të konkursit dhe akt-emërimeve të parashtruesve të kërkesës. Arsyetimi relevant i Gjykatës Supreme në këtë drejtim lexon si në vijim:

“Qëndrimin juridik të Gjykatës së Apelit në tërësi e aprovon edhe kjo Gjykatë, ngase aktgjykimi i kontestuar nuk është përfshi me shkelje esenciale siç pretendon paditësi në kërkesë.

Neni 80.3 të Ligjit nr.03/L-149 për Shërbimin Civil të Kosovës parashikon që të gjitha efektet e veprimeve administrative kundër të cilave është paraqitur ankesë ose të cilat janë në shqyrtim nga organet kompetente për zgjidhjen e kontesteve dhe ankesave pezullohen deri në marrjen e vendimit përfundimtar. Është vërtetuar se paditësve [parashtruesve të kërkesës] me vendimin e Ministrisë së Shëndetësisë u janë revokuar akt-emërimet për pozitën “Inspektor Shëndetësor”, për shkak të anulimi të Konkursit [...] dhe shkeljeve të Rregullores nr.02/2010 për procedurat e rekrutimit në

Shërbimin Civil, andaj sipas vlerësimit të gjykatës, Ministria e Shëndetësisë drejtë ka vepruar duke zbatuar vendimet e të paditurit [KPMSHCK] [...].

Në këtë kuptim, kjo Gjykatë ka konstatuar se gjykatat e instancës më të ultë drejtë kanë vendosur kur kanë refuzuar si të pabazuara ankesën e paditësve [parashtruesve të kërkesës] lidhur me anulimin e vendimit të paditurësh MSH [...] pasi që organi administrativ gjatë procedurës së përsëritur ka revokuar aktet e emërimit, e që janë konstatuar nga ama e KMP[...] se janë lidhur në mënyrë të kundërligjshme e në kundërshtim me nenin 36 të Rregullores nr. 02/2010 dhe me nenin 80/2 të Ligjit nr.03/L-149 për Shërbimin Civil.”

61. Në fund, Gjykata Supreme po ashtu theksoi se Aktgjykimi i atakuar i Gjykatës së Apelit “është i qartë dhe i kuptueshëm, përmban arsyet e mjaftueshme dhe faktet vendimtare për marrjen e vendimeve të ligjshme” dhe Gjykata e Apelit, sipas Gjykatës Supreme ka bërë aplikim “të drejtë të drejtës materiale” dhe “ligji nuk është shkelur në dëm të paditësve [parashtruesve të kërkesës].”
62. Në këtë drejtim, Gjykata rikujton se në refuzimin e një ankese, apo siç është rasti konkret, refuzimin e një kërkesë për rishqyrtim të jashtëzakonshëm, Gjykata Supreme, në parim, thjesht mund të miratojë arsyet për nxjerrjen e vendimit të gjykatës më të ulët, në këtë rast Gjykatës së Apelit (shih rastet e GJEDNJ-së, *García Ruiz kundër Spanjës*, cituar më lart, paragrafi 26; *Helle kundër Finlandës*, kërkesa nr. 20772/92, Aktgjykimi i 19 dhjetorit 1997, Raportet 1997-VIII, paragrafët 59-60).
63. Ngjashëm dhe në po këtë linjë arsyetimi, Gjykata po ashtu rikujton se rastet kur një gjykatë e shkallës së tretë apo e apelit konfirmon vendimet e marra nga gjykatat më të ulëta – obligimi i saj për të arsyetuar vendimmarrjen dallon nga rastet kur një gjykatë ndryshon vendimmarrjen e gjykatave më të ulëta. Në rastin konkret, Gjykata Supreme nuk ka ndryshuar vendimin e Gjykatës së Apelit e as atë të Gjykatës Themelore – me të cilat është refuzuar padia për konflikt administrativ e parashtruesve të kërkesës - por vetëm ka vërtetuar ligjshmërinë e tyre, duke qenë se, sipas Gjykatës Supreme në mënyrë të drejtë ishte vërtetuar gjendja faktike dhe vendimmarrja në Gjykatën e Apelit dhe në Gjykatën Themelore ishte në përputhje me të drejtën materiale dhe procedurale për sa i përket anulimit të një konkursi sipas rregullave të shërbimit civil në Republikën e Kosovës. Pra, Gjykata Supreme ka konfirmuar plotësisht se anulimi i konkursit në fjalë është bërë në përputhje të plotë me legjislacionin në fuqi dhe se me rastin e refuzimit të ankesave të parashtruesve të kërkesës KPMSHCK-ja kishte vendosur drejtë kur kishte anuluar konkursin dhe kur kishte miratuar Vendimin e Ministrisë së Shëndetësisë për revokim të akt-emërimeve të parashtruesve të kërkesës.
64. Në këtë aspekt, Gjykata konsideron se, ndonëse Gjykata Supreme mund të mos jetë përgjigjur në çdo pikë të ngritur nga parashtruesit e kërkesës në kërkesën e tyre për rishqyrtim të jashtëzakonshëm, ajo i ka adresuar argumentet thelbësore të parashtrueseve të kërkesës për sa i përket zbatimit të së drejtës materiale dhe shkeljes së mundshme siç ishte pretenduar nga parashtruesit e kërkesës (shih, *mutatis mutandis*, rastet e GJEDNJ-së: *Van de Hurk kundër Holandës*, cituar

më lart, paragrafi 61; *Buzescu kundër Rumanisë*, cituar më lart, paragrafi 63; dhe *Pronina kundër Ukrainës*, kërkesa nr. 63566/00, Aktgjykim i 18 korrikut 2006, paragrafi 25). Duke vepruar kështu, Gjykata Supreme e ka përmbushur detyrimin e saj kushtetues për të ofruar një vendim të arsyetuar gjyqësor, sipas kërkesave të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së dhe praktikës gjyqësore të GJEDNJ dhe të vet kësaj Gjykate.

65. Në dritën e kësaj, Gjykata më tej konsideron se parashtruesit e kërkesës nuk kanë dëshmuar se procedurat në Gjykatën Supreme apo në Gjykatën e Apelit kanë qenë të padrejta apo arbitrare, apo që të drejtat dhe liritë themelore të tyre të mbrojtura me Kushtetutë janë shkelur si rrjedhojë e interpretimit të gabuar të së drejtës materiale apo procedurale. Gjykata rithekson qëndrimin e saj të përgjithshëm se, parimisht, interpretimi i ligjit, material dhe procedural, është detyrë primare e gjykatave të rregullta dhe, si e tillë, është çështje e ligjshmërisë (shih rastin e Gjykatës, KI63/16, parashtrues i kërkesës *Astrit Pira*, Aktvendim për papranueshmëri, i 8 gushtit 2016, paragrafi 44 dhe shih, gjithashtu, rastin KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 dhe KI64/16, parashtrues të kërkesës *Arben Gjokaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku dhe Sami Lushtaku*, Aktvendim për papranueshmëri, i 15 nëntorit 2016, paragrafi 62).
66. Pakënaqësia e parashtruesve të kërkesës me rezultatin e procedurave para gjykatave të rregullta, dhe para organeve administrative, përkatësisht në Gjykatën e Apelit dhe në Gjykatën Supreme, e edhe para Ministrisë së Shëndetësisë dhe KPMSHCK-së, nuk mund vetvetiu të ngrejë pretendim të argumentueshëm për shkeljen e së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm (shih, *mutatis mutandis*, rastin *Mezotur - Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë*, GJEDNJ, Aktgjykimi i 26 korrikut 2005, paragrafi 21,; dhe shih, gjithashtu rastin KI56/17, parashtruese e kërkesës *Lumturije Murtezaj*, Aktvendim për papranueshmëri, i 18 dhjetorit 2017, paragrafi 42).
67. Si rezultat, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës nuk i kanë mbështetur pretendimet e tyre se procedurat përkatëse për anulimin e konkursit në fjalë në ndonjë mënyrë ishin të padrejta apo arbitrare dhe se me vendimin e kontestuar të Gjykatës Supreme janë shkelur të drejtat dhe liritë e tyre të garantuara me Kushtetutë dhe me KEDNJ (shih, *mutatis mutandis*, *Shub kundër Lituanisë*, nr. 17064/06, GJEDNJ, Vendimi i 30 qershorit 2009).
68. Gjykata po ashtu konsideron se pretendimet e parashtruesve të kërkesës ngrisin çështje të ligjshmërisë, meqë të njëjtat kanë të bëjnë me zbatimin e dispozitave ligjore dhe me vlerësimin e provave në bazë të të cilave parashtruesit e kërkesës do të duheshin të vazhdonin punën si “Inspektor Shëndetësor” dhe të mos revokoheshin emërimet e tyre – siç pretendojnë ata “njëanshëm” nga Ministria e Shëndetësisë. Gjykata rikujton se të tilla pretendime i përkasin fushës së ligjshmërisë dhe nuk bien nën juridiksionin e Gjykatës, dhe si rrjedhojë, në parim, nuk mund të shqyrtohen nga Gjykata.
69. Siç edhe është e ditur nga praktika gjyqësore e kësaj Gjykate, nuk është detyrë e kësaj të fundit që të merret me gabimet e ligjit që pretendohet të jenë bërë nga

gjykatat e rregullta (ligjshmërisë), përveç dhe për aq sa gabimet e tilla mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmërinë). Ajo vetë nuk mund të vlerësojë ligjin që ka bërë që një gjykatë e rregullt të miratojë një vendim në vend të një vendimi tjetër. Nëse do të ishte ndryshe, Gjykata do të vepronte si gjykatë e “*shkallës së katërt*”, që do të rezultonte në tejkalimin e kufijve të vendosur në juridiksionin e saj. Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta t’i interpretojnë dhe zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (shih, rasti *García Ruiz kundër Spanjës*, GJEDNJ nr. 30544/96, i 21 janarit 1999, par. 28 dhe shih, gjithashtu, rastin: KI70/11, parashtrues të kërkesës *Faik Hima, Magbule Hima dhe Bestar Hima*, Aktvendim për papranueshmëri, i 16 dhjetorit 2011).

70. Andaj, si rezultat, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese për sa i përket nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ, dhe duhet të shpallet e papranueshme, siç përcaktohet me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe specifikohet më tej me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

Lidhur me shkeljen e pretenduar të nenit 49 të Kushtetutës

71. Në këtë aspekt, Gjykata rikujton pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 49 [E Drejta e Punës dhe Ushtrimit të Profesionit] të Kushtetutës ku ata kryesisht theksojnë se shkëputja e njëanshme e kontratës së punës dhe revokimi i akt-emërimeve të tyre nga ana e Ministrisë së Shëndetësisë ka rezultuar në shkelje të së drejtës së tyre “në punë dhe ushtrim të profesionit”.
72. Gjykata rikujton se në kuptimin e kësaj të drejte konkrete, neni 49 i Kushtetutës përkufizon një standard që përcakton garancitë dhe të drejtat për të punuar, mundësitë e punësimit dhe të sigurimit të kushteve të barabarta të punës pa diskriminim, si dhe të drejtën e zgjedhjes së vendit të punës dhe ushtrimit të profesionit në mënyrë të lirë, pa detyrime të dhunshme (shih, ndër të tjera, rastet e Gjykatës: KI46/15, parashtrues *Zejna Qosaj*, Aktvendim për Papranueshmëri i 20 tetorit 2015, paragrafi 26; KI70/17, parashtrues *Rrahim Ramadani*, Aktvendim për Papranueshmëri i 8 majit 2018, paragrafi 48; dhe KI140/17, parashtruese *Merita Dervishi*, Aktvendim për Papranueshmëri i 28 majit 2019, paragrafët 65-68).
73. Gjykata thekson se pretendimi i parashtruesve të kërkesës për shkeljen e të drejtës në punë duhet kuptuar në dritën e interpretimit të mësipërm. Gjykata gjithashtu vëren se pretendimet e parashtruesve të kërkesës, në rastin konkret, nuk kanë të bëjë me mohimin e të drejtës në punë dhe ushtrim të profesionit, sipas kuptimit të nenit 49 të Kushtetutës.
74. Gjykata konsideron se Aktgjykimi i kontestuar i Gjykatës Supreme në asnjë mënyrë nuk i ndalon parashtruesit e kërkesës të punojnë ose të ushtrojnë profesionin. Si rrjedhojë, nuk ekziston asgjë në pretendimet e parashtruesve të kërkesës që do të arsyetonte konkludimin se janë shkelur të drejtat e tyre kushtetuese të garantuara me nenin 49 të Kushtetutës (shih, ndër të tjera, rastet e Gjykatës: KI136/14, parashtrues *Abdullah Bajqinca*, Aktvendim për papranueshmëri, i 10 shkurtit 2015, paragrafi 34; KI42/17, parashtrues

Kushtrim Ibraj, Aktvendimi për papranueshmëri i 5 dhjetorit 2017, paragrafi 53; si dhe KI140/17, parashtruese *Merita Dervishi*, cituar më lart, paragrafi 68).

75. Gjykata vëren se në Aktgjykimin e Gjykatës së Apelit theksohet që me anulimin e konkursit për pozitat “Inspektor Shëndetësor”, është zhvlerësuar baza juridike në bazë të së cilës parashtruesit e kërkesës kanë themeluar marrëdhënie punë në Ministrinë e Shëndetësisë, rrjedhimisht ka rënë poshtë baza e themelimit të marrëdhënies së tyre të punës. Gjithashtu, Gjykata po ashtu vëren se edhe Gjykata Supreme, siç u citua më lart, ka adresuar arsyet në bazë të së cilave janë hedhur poshtë pretendimet e parashtruesve të kërkesës kur është konkluduar se është bërë aplikimi i drejtë i të drejtës materiale nga gjykatat e rregullta dhe se ligji nuk është shkelur në dëm të parashtruesve të kërkesës.
76. Rrjedhimisht, bazuar në si më sipër dhe në pretendimet e ngritura nga parashtruesit e kërkesës dhe faktet e paraqitura nga ata, Gjykata duke u mbështetur edhe në standardet e vendosura në praktikën e vet gjyqësore në raste të ngjashme dhe praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së nuk gjen të jenë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të parashtruesve të kërkesës përmes Aktgjykimit të Gjykatës Supreme që ata kontestojnë në Gjykatë, e as përmes vendimeve të tjera të gjykatave të rregullta.
77. Si rezultat, kërkesa është qartazi e pabazuar në baza kushtetuese edhe për sa i përket nenit 49 të Kushtetutës, dhe duhet të shpallet e papranueshme, siç përcaktohet me nenin 113.7 të Kushtetutës dhe specifikohet më tej me rregullin 39 (2) të Rregullores së punës.

Përmbledhje

78. Gjykata, si përfundim vendos që:
- (i) Pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ përkitazi me arsyetim të vendimeve gjyqësore janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese dhe si të tilla duhet të refuzohen si të papranueshme në bazë të nenit 113.7 të Kushtetutës dhe rregullit 39 (2) të Rregullores së punës;
 - (ii) Pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 49 të Kushtetutës përkitazi me të drejtën në punë dhe ushtrim të profesionit janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese dhe si të tilla duhet të refuzohen si të papranueshme në bazë të nenit 113.7 të Kushtetutës dhe rregullit 39 (2) të Rregullores së punës;
 - (iii) Pretendimet e parashtruesve të kërkesës për shkelje të nenit 55 të Kushtetutës për sa i çështjes së kufizimit të të drejtave dhe lirive të njeriut nuk janë të qartësuar në mënyrë adekuate dhe si të tilla duhet të refuzohen në bazë të nenit 48 të Ligjit në lidhje me rregullin 39 (1) (d) të Rregullores së punës.

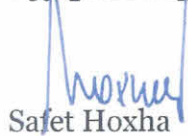
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenit 20 të Ligjit dhe rregullat 39 (1) (d) dhe 39 (2) të Rregullores së punës, më 10 shtator 2019, njëzëri

VENDOS

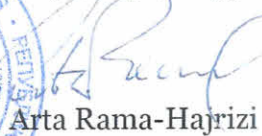
- I. TË DEKLAROJË kërkesën të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TË PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit; dhe
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi